ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Η Εκκλησία μάς φέρνει σήμερα μπροστά στο πηγάδι του Ιακώβ, εκεί όπου ο Χριστός συναντά τη Σαμαρείτιδα γυναίκα και αποκαλύπτεται ως η πηγή της αιώνιας ζωής. Το **Αποστολικό Ανάγνωσμα** δείχνει ότι το Ευαγγέλιο απευθύνεται πλέον σε όλα τα έθνη και ότι η χάρη του Θεού καλεί κάθε άνθρωπο στη σωτηρία. Και το **Ευαγγελικό Ανάγνωσμα** παρουσιάζει μια ψυχή διψασμένη, που από την αναζήτηση του νερού της γης οδηγείται στην ανακάλυψη του «ὕδατος τοῦ ζῶντος». Έτσι, ο Χριστός γίνεται η απάντηση στη βαθύτερη δίψα της ανθρώπινης καρδιάς.

Α. Το Αποστολικό Ανάγνωσμα (Πράξ. 11, 19–30)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἕλληνιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν· πολύς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ· ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως. Καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὑρὼν αὐτὸν ἤγαγεν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν· χρηματίσαι τε πρώτως ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστὰς δὲ εἷς

Εκείνες τις ημέρες, οι Απόστολοι είχαν διασκορπιστεί εξαιτίας του διωγμού που έγινε μετά τον λιθοβολισμό του Στεφάνου και έφτασαν μέχρι τη Φοινίκη, την Κύπρο και την Αντιόχεια, κηρύττοντας τον λόγο μόνο στους Ιουδαίους. Μερικοί όμως από αυτούς, Κύπριοι και Κυρηναίοι, όταν ήρθαν στην Αντιόχεια, μιλούσαν και στους Έλληνες, κηρύττοντας τον Κύριο Ιησού. Και η δύναμη του Κυρίου ήταν μαζί τους, και πολύς κόσμος πίστεψε και επέστρεψε στον Κύριο. Η Εκκλησία των Ιεροσολύμων άκουσε γι' αυτούς και έστειλε τον Βαρνάβα στην Αντιόχεια. Όταν εκείνος έφτασε και είδε τη χάρη του Θεού, χάρηκε και προέτρεπε όλους να μένουν με σταθερή καρδιά κοντά στον Κύριο· γιατί ήταν άνθρωπος αγαθός, γεμάτος Άγιο Πνεύμα και πίστη. Και πολύς λαός προστέθηκε στον Κύριο. Έπειτα ο Βαρνάβας πήγε στην Ταρσό για να αναζητήσει τον Σαύλο, και όταν τον βρήκε τον έφερε στην Αντιόχεια. Εκεί έμειναν έναν ολόκληρο χρόνο μαζί με την Εκκλησία και δίδαξαν πολύ λαό. Και στην Αντιόχεια οι μαθητές ονομάστηκαν για πρώτη φορά Χριστιανοί. Εκείνες τις ημέρες ήρθαν από τα Ιεροσόλυμα στην Αντιόχεια κάποιοι προφήτες. Ένας από αυτούς, που λεγόταν Άγαβος, προφήτευ-

ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαβος ἐσήμαινε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ηὐπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

σε με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος ότι επρόκειτο να γίνει μεγάλος λιμός σε όλη την οικουμένη, πράγμα που έγινε στα χρόνια του αυτοκράτορα Κλαυδίου. Τότε οι μαθητές αποφάσισαν, ο καθένας ανάλογα με τις δυνατότητές του, να στείλουν βοήθεια στους αδελφούς που κατοικούσαν στην Ιουδαία. Και αυτό έκαναν, στέλνοντας την προσφορά τους στους πρεσβυτέρους μέσω του Βαρνάβα και του Σαύλου.

Β. Το Ευαγγελικό Ανάγνωσμα (Ιωάν. 4, 5–42)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακὼβ Ἰωσὴφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ· ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ τοῦ Ἰακώβ. Ὁ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακὼς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας ἐκαθέζετο οὕτως ἐπὶ τῇ πηγῇ· ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη. Ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλῆσαι ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Δός μοι πεῖν· οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι. Λέγει οὖν αὐτῷ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· Πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς, γυναικὸς Σαμαρείτιδος οὔσης; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Εἰ ᾔδεις τὴν δωρεὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τίς ἐστιν ὁ λέγων σοι· Δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ᾔτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, οὔτε ἄντλημα ἔχεις καὶ τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· Πᾶς ὁ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πίῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσει εἰς τὸν αἰῶνα. Λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνή· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε φώνησον τὸν ἄνδρα σου.

Εκείνον τον καιρό, ο Ιησούς έφτασε σε μια πόλη της Σαμάρειας που λεγόταν Συχάρ, κοντά στο χωράφι που είχε δώσει ο Ιακώβ στον γιο του Ιωσήφ. Εκεί βρισκόταν το πηγάδι του Ιακώβ. Ο Ιησούς, κουρασμένος από την οδοιπορία, κάθισε κοντά στο πηγάδι· ήταν περίπου μεσημέρι. Τότε ήρθε μια γυναίκα από τη Σαμάρεια να αντλήσει νερό. Ο Ιησούς της λέει: «Δώσε μου να πιω». Οι μαθητές Του είχαν πάει στην πόλη για να αγοράσουν τρόφιμα. Η Σαμαρείτιδα Του λέει: «Πώς εσύ, που είσαι Ιουδαίος, ζητάς να πιεις από μένα, που είμαι Σαμαρείτισσα;» γιατί οι Ιουδαίοι δεν είχαν σχέσεις με τους Σαμαρείτες. Ο Ιησούς της απάντησε: «Αν γνώριζες τη δωρεά του Θεού και ποιος είναι Αυτός που σου λέει "δώσε μου να πιω", εσύ θα Του ζητούσες και Εκείνος θα σου έδινε ζωντανό νερό». Η γυναίκα Του λέει: «Κύριε, ούτε δοχείο έχεις και το πηγάδι είναι βαθύ· από πού λοιπόν έχεις αυτό το ζωντανό νερό; Μήπως είσαι μεγαλύτερος από τον πατέρα μας τον Ιακώβ;» Ο Ιησούς της απάντησε: «Όποιος πίνει από αυτό το νερό θα διψάσει πάλι· όποιος όμως πιει από το νερό που εγώ θα του δώσω, δεν θα διψάσει ποτέ». Η γυναίκα Του λέει: «Κύριε, δώσε μου αυτό το νερό». Τότε ο Ιησούς της είπε:

Ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν· Οὐκ ἔχω ἄνδρα. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Καλῶς εἶπας· ἄνδρα οὐκ ἔχω· πέντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ σύ. Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τούτῳ προσεκύνησαν. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Γύναι, πίστευσόν μοι. Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. Λέγει αὐτῷ ἡ γυνή· Οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὁ λεγόμενος Χριστός. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγώ εἰμι, ὁ λαλῶν σοι. Καὶ ἐπὶ τούτῳ ἦλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Ἀφῆκεν οὖν τὴν ὑδρίαν αὐτῆς ἡ γυνὴ καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν πόλιν. Πολλοὶ δὲ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν. Ὡς οὖν ἦλθον πρὸς αὐτὸν οἱ Σαμαρεῖται, ἠρώτων αὐτὸν μεῖναι παρ᾽ αὐτοῖς· καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας. Καὶ πολλῷ πλείους ἐπίστευσαν διὰ τὸν λόγον αὐτοῦ, τῇ τε γυναικὶ ἔλεγον ὅτι Οὐκέτι διὰ τὴν σὴν λαλιὰν πιστεύομεν· αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν καὶ οἴδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου, ὁ Χριστός.

«Πήγαινε, φώναξε τον άνδρα σου». Η γυναίκα απάντησε: «Δεν έχω άνδρα». Ο Ιησούς της είπε: «Σωστά είπες· γιατί πέντε άνδρες είχες». Η γυναίκα Του λέει: «Κύριε, βλέπω ότι είσαι προφήτης». Ο Ιησούς της είπε ότι οι αληθινοί προσκυνητές θα προσκυνούν τον Θεό «ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ». Η γυναίκα Του λέει: «Ξέρω ότι έρχεται ο Μεσσίας, ο Χριστός». Ο Ιησούς της λέει: «Εγώ είμαι, αυτός που σου μιλά». Τότε ήρθαν οι μαθητές Του. Η γυναίκα άφησε την στάμνα της, πήγε στην πόλη και άρχισε να μιλά στους ανθρώπους για τον Χριστό. Πολλοί Σαμαρείτες πίστεψαν σε Αυτόν. Όταν λοιπόν ήρθαν κοντά Του, Τον παρακαλούσαν να μείνει μαζί τους· και έμεινε εκεί δύο ημέρες. Και ακόμη περισσότεροι πίστεψαν εξαιτίας του λόγου Του και έλεγαν στη γυναίκα: «Δεν πιστεύουμε πλέον μόνο από τα δικά σου λόγια· γιατί εμείς οι ίδιοι ακούσαμε και γνωρίσαμε ότι Αυτός είναι πραγματικά ο Σωτήρας του κόσμου, ο Χριστός».

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς Ἦχος γ΄.

Θείῳ Πνεύματι καταυγασθεῖσα καὶ τοῖς νάμασι καταρδευθεῖσα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, πανεύφημε· τῆς σωτηρίας τὸ ὕδωρ ἐξήντλησας, καὶ τοῖς διψῶσιν ἀφθόνως μετέδωκας. Μεγαλομάρτυς καὶ Ἰσαπόστολε Φωτεινή, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, τοῖς ζωηρρύτοις ὕδασι δροσίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΙΕΡΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Στον Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος

Κάθε Δευτέρα στις 6.30 μ.μ.

προς τιμήν της

Παναγίας της «ΒΡΕΦΟΤΡΟΦΟΥ»

και ακολουθεί κύκλος ομιλιών

με βασικό θέμα:

«Ζώντας την Ανάσταση

μέσα στην καθημερινότητα»